

науково-практичної конференції. - В 2-х томах. – Т.1. - Красноармійськ: КП ДонНТУ, 2011. - 343 с.

4. Богиня Д.П. Дослідження в Україні проблем економіки праці, демографії, соціальної економіки і політики РВПС НАН України / Д.П. Богиня. – К.: «Знання», 2000. – 527 с.

5. Івашина О. Вдосконалення механізму державного регулювання оплати праці в Україні: [Електронний ресурс] / О.Івашина // Національна академія державного управління при Президентові України. Режим доступу до журн. : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Dums/2010_2/10ioyopu.pdf

УДК335.83 : 331.2 (477)

Шмуратова К.В.,

студентка,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОПЛАТИ ПРАЦІ: СУЧАСНА ПРАКТИКА ТА НАПЯМИ ЗМІНИ ПРІОРИТЕТІВ

У сучасних умовах перехідної економіки, зокрема, нестабільності національної валюти особливого значення набувають забезпечення соціального захисту та державного регулювання доходів населення України, здійснення раціональної оплати праці загалом.

В науковій літературі поширене таке тлумачення поняття «заробітна плата», як винагорода, що обчислена, як правило, у грошовому еквіваленті і, яку за трудовим договором роботодавець виплачує працівнику за виконану ним роботу. Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної діяльності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства [2]. Таким чином, фактично існує пряма залежність: працівники зацікавлені у високоефективному виконанні роботи та особистісному розвитку аби отримувати більший грошовий прибуток, що виступає однією з умов добробуту людини. Завдяки якійсній праці робітників відбувається соціально-економічний розвиток країни, тому від ефективної державної політики сфері оплати праці залежить не тільки рівень життя населення, а й економічний стан держави.

На жаль, на сьогодні незважаючи на низку реформ в економічній сфері, Україна залишається однією з найбідніших та соціально неблагополучних країн Європи. В цьому контексті звернення до успішної практики у сфері регулювання оплати праці в інших країнах сприятиме вирішенню проблеми бідності загалом. Однак це передбачає реалізацію конкретних заходів у реформуванні вище означеного сектору економіки України.

Ключовим аспектом у цій проблематиці виступає заборгованість грошових виплат працівникам. Згідно зі статистичних даних 2017 року в

Україні спостерігається стабільне зростання показників заборгованості, що свідчить про погіршення економічного стану України. Лише з серпня 2017 року спостерігається тенденція зниження показників заборгованості, проте чи надовго збережеться дана тенденція наразі залишається невідомою. Показники заборгованості із виплат заробітної плати у 2017 році наведені у рис. 1 [1].

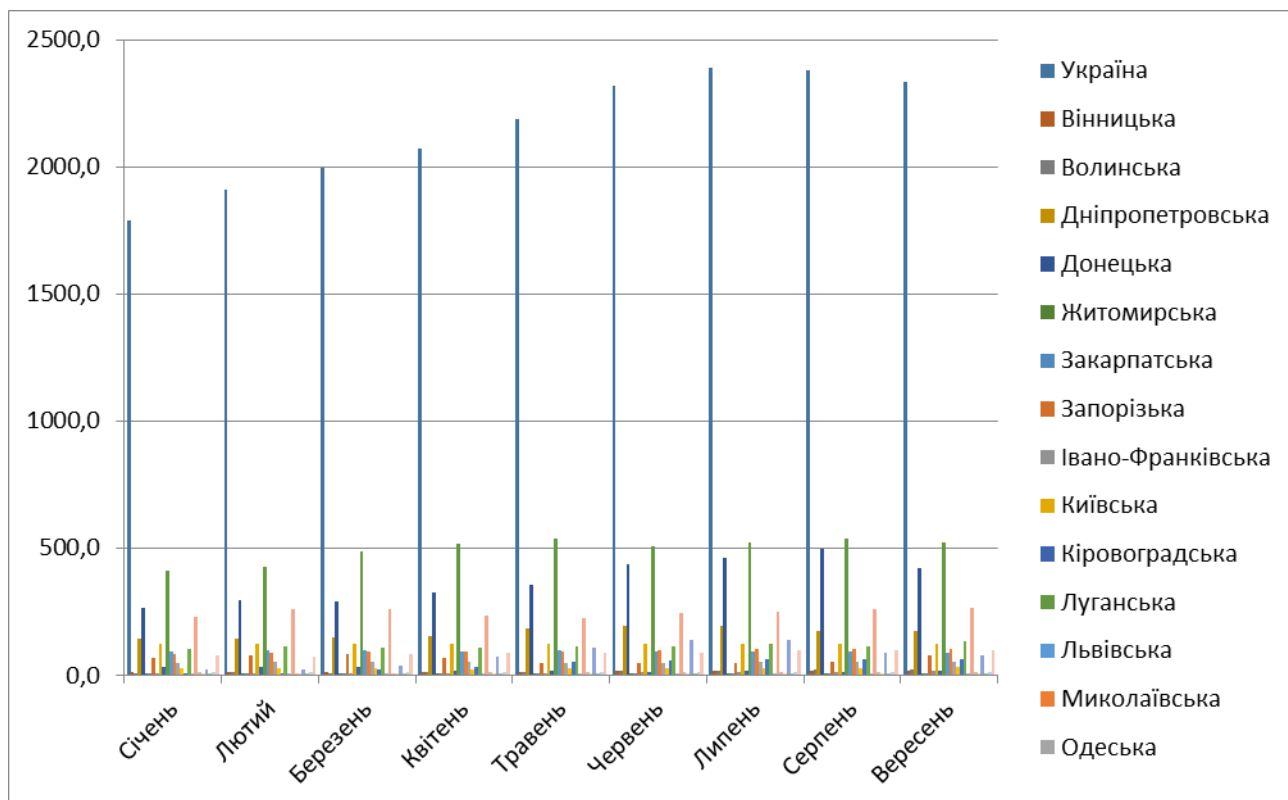

Рис. 1. Заборгованість із виплат заробітної плати у 2017 році.

Статистичні дані свідчать, що в Україні відбуваються й певні позитивні соціально-економічні зрушення, наприклад, збільшення мінімальної заробітної плати. Позитивні трансформації відбулися й у сфері стимулюючих виплат. Зокрема, встановлено, що надбавка за виконання особливо важливої роботи також встановлюватиметься державним службовцем, які забезпечують впровадження пріоритетних реформ держави у відповідних галузях. Надбавка за виконання особливо важливої роботи встановлюватиметься на відповідний строк керівником державної служби згідно з наказом (розпорядженням) керівника державного органу [3].

У сучасних умовах економічного розвитку України необхідно чітко визначити ефективні напрями розвитку та реформування соціально-економічної сфери. Так, одним з головних чинників державного регулювання у сфері оплати праці має бути відмова від політики дешевої робочої сили, що проводиться від часів здобуття незалежності України. До того ж необхідно проводити систематичний перегляд мінімальної заробітної плати на національному рівні. Також держава має займатися перевіркою заробітних плат у бюджетному секторі економіки. Актуальним та необхідним завданням виступає проведення раціонального регулювання податкової системи. Звідси

для ефективного вирішення проблеми заборгованості виплат заробітної плати необхідно здійснити комплексний підхід, який має передбачати системне реформування державної політики у сфері оплати праці в цілому.

Література

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
2. Закон України «Про оплату праці» - Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/108/95-%D0%B2%D1%80>.
3. Ольга Савченко. «Оплата праці в державних органах у 2017 році — Постанова Кабміну є!» [Електронний ресурс]/ О. Савченко – Режим доступу до ресурсу: <https://www.kadrovik01.com.ua/news/1931-qqn-17-m1-19-01-2017-oplata-prats-v-derjavnih-organah-u-2017-rots-postanova-kabmnu>.

Реформа мінімальної заробітної плати в Україні: очікування, наслідки та перспективи

УДК 364.22

Михальченко Г.Г.,
д-р. екон. наук, доцент, професор
кафедри економіки підприємств та менеджменту
Навчально-науковий професійно-педагогічний інститут
Української інженерно-педагогічної академії

ФОРМУВАННЯ СПРАВЕДЛИВИХ СОЦІАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ ЯК ФАКТОР МІНІМІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО РИЗИКУ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ

Однією з визначальних характеристик рівня життя населення є соціальні стандарти, які формуються на основі споживчого кошика. Враховуючи те, що Україна обрала шлях євроінтеграції, необхідність приведення норм соціального забезпечення до стандартів Євросоюзу, перегляд складу споживчого кошика і підходів до формування прожиткового мінімуму, до якого прив'язані всі соціальні стандарти держави, включаючи і мінімальну заробітну плату, не викликають сумніву та вимагають термінового розв'язання. Важливе місце в соціальному захисті населення займає гарантування прожиткового мінімуму, формування гідного споживчого кошика і, відповідно, підвищення рівня і якості життя. Аналіз ситуації соціальної сфери України дозволяє оцінити її як досить неблагополучну і таку, що вимагає реформування.

Офіційно процес формування соціальних стандартів та створення системи соціальних стандартів, гарантій та нормативів у державі розпочався із прийняттям Закону України «Про прожитковий мінімум» (1999 р.) [1] та